

2023 kan voor het nageslacht worden gedefinieerd als het Jaar van het Strategisch Partnerschap tussen Rusland en China. Dit wonder der wonderen zou gemakkelijk kunnen zwieren onder een groove van – wie anders – Stevie Wonder: “Here I am baby/ signed, sealed, delivered, I’m yours.”

In de eerste 11 maanden van 2023 bedroeg de handel tussen Rusland en China meer dan 200 miljard dollar; ze hadden verwacht dat pas in 2024 te bereiken, schrijft [Pepe Escobar](#).

Dat is pas een partnerschap onder een groef. Wederom getekend, verzegeld en afgeleverd tijdens het bezoek van een grote delegatie aan Beijing vorige week, onder leiding van premier Mikhail Mishustin, die een ontmoeting had met de Chinese president Xi Jinping en het hele spectrum van het alomvattende partnerschap/strategische samenwerking opnieuw bekeek en opwaardeerde, compleet met een reeks nieuwe, grote gezamenlijke projecten.

Tegelijkertijd werd op het Great Game 2.0-front alles wat herbevestigd moest worden aangeroerd door het [gedetailleerde interview van minister van Buitenlandse Zaken Sergey Lavrov](#) aan Dimitri Simes in zijn Great Game show.

Voeg daarbij de zorgvuldig gestructureerde analyse van het [hoofd van de SVR Sergey Naryshkin](#), die 2024 definieert als “het jaar van het geopolitieke ontwaken”, en die komt met misschien wel de belangrijkste formulering na de komende, kosmische NAVO vernedering in de steppen van Donbass: “In 2024 zal de Arabische wereld de belangrijkste ruimte blijven in de strijd voor de vestiging van een nieuwe orde.”

Geconfronteerd met zo’n gedetailleerde geopolitieke afstemming is het geen wonder dat de imperiale reactie apoplexie was – epidermisch geopenbaard in lange, kronkelige “analyses” die

proberen uit te leggen waarom president Poetin de “geopolitieke overwinnaar” van 2023 bleek te zijn, grote delen van de Arabische wereld en het Mondiale Zuiden verleidde, BRICS zij aan zij met China verstevigde en de EU verder stuwde in een zwarte leegte van zijn eigen – en de Hegemon’s – makelij.

Poetin stond zichzelf zelfs toe om, half schertsend, Russische steun aan te bieden voor de mogelijke “herannexatie” van Oekraïense grensregio’s die ooit door Stalin werden geannexeerd en die uiteindelijk moeten worden teruggegeven aan de voormalige eigenaars Polen, Hongarije en Roemenië. Hij voegde eraan toe dat hij er 100% zeker van is dat dit is wat de inwoners van die nog steeds Oekraïense grenzen willen.

Als dat zou gebeuren, zou Transkarpatië teruggaan naar Hongarije; Galicië en Volyn terug naar Polen; en Boekovina terug naar Roemenië. Voel je het huis al schudden bij het aanbreken van de dageraad in Boedapest, Warschau en Boekarest?

Dan is er nog de mogelijkheid dat de Hegemon de junior punks van de NAVO opdracht geeft om Russische olietankers in de Oostzee lastig te vallen en Sint-Petersburg te “isoleren”. Het spreekt voor zich dat de Russische reactie zou zijn om de Command & Control centra uit te schakelen (hacken zou genoeg kunnen zijn); elektronica over het hele spectrum te verbranden; en de Baltische Zee bij de ingang te blokkeren door een “Vrijheid van Navigatie” oefening te houden zodat iedereen vertrouwd raakt met de nieuwe groef.

Die symbiose tussen China en Rusland in het Verre Oosten

Een van de meest indrukwekkende kenmerken van het uitgebreide partnerschap tussen Rusland en China is wat er gepland is voor de Chinese noordoostelijke provincie Heilongjiang.

Het idee is om er een megahub voor economie, wetenschappelijke ontwikkeling en nationale defensie van te maken, met als middelpunt de provinciehoofdstad Harbin, compleet met een nieuwe, uitgestrekte Speciale Economische Zone (SEZ).

De belangrijkste vector is dat deze megahub ook de ontwikkeling van het immense Russische Verre Oosten zou coördineren. Dit werd in detail besproken op het [Eastern Economic Forum in Vladivostok](#) afgelopen september.

In een unieke, opzienbarende regeling mogen de Chinezen de komende 100 jaar bepaalde breedtegraden van het Russische Verre Oosten beheren.

Zoals de in Hong Kong gevestigde analist Thomas Polin in detail beschreef, budgetteert Beijing niet minder dan 10 biljoen yuan (\$1,4 biljoen) voor dit alles. De helft daarvan zou door Harbin worden opgeslokt. De blauwdruk zal volgend jaar maart het Nationale Volkscongres bereiken en naar

verwachting worden goedgekeurd. Het is al goedgekeurd door het Lagerhuis van de Doema in Moskou.

De vertakkingen zijn verbijsterend. Harbin zou de status krijgen van een stad onder direct bestuur, net als Beijing, Shanghai, Tianjin en Chongqing. En bovenal zal er in Harbin een Chinees-Russisch beheerscomité worden opgericht om toezicht te houden op het hele project.

Chineese topuniversiteiten – waaronder de Universiteit van Peking – zullen hun hoofdcampussen naar Harbin verplaatsen. De universiteiten van Nationale Defensie en Nationale Defensietechnologie zullen fuseren met de Harbin Engineering University om een nieuwe entiteit te vormen die zich richt op de defensie-industrie. Hightech onderzoeksinstituten en bedrijven in Beijing, Shanghai en Shenzhen verhuizen ook naar Harbin.

De People's Bank of China zou haar hoofdkantoor voor Noord-China in Harbin vestigen, compleet met markten voor de handel in aandelen en grondstoffenfutures.

Inwoners van Heilongjiang zullen zonder visum heen en weer mogen reizen naar bepaalde regio's in het Russische Verre Oosten. De nieuwe Heilongjiang SEZ zal zijn eigen douanegebied hebben en geen invoerrechten.

Dat is dezelfde gedachte achter de BRI-connectiviteitscorridors en de Internationale Noord-Zuid Transportcorridor (INSTC). De onderliggende gedachte is een bredere integratie van Eurazië.

Op de recente bijeenkomst van de [Astana Club in Kazachstan](#) gaf onderzoeker Damjan Krnjevic-Miskovic, directeur Beleidsonderzoek aan de ADA Universiteit in Bakoe, een uitstekende presentatie over connectiviteitscorridors.

Hij verwees bijvoorbeeld naar de bijeenkomst van C5+1 (vijf Centraal-Aziatische 'stans' plus China) drie maanden geleden in Dushanbe, waarbij ook president Aliyev van Azerbeidzjan aanwezig was: dat vertaalt zich als Centraal-Azië-Kaukasusintegratie.

Miskovic besteedt de nodige aandacht aan alles wat zich ontwikkelt in wat hij, terecht, omschrijft als “de Zijderoute-regio” – die de Euro-Atlantische regio verbindt met Azië-Pacific en West-Azië, Zuid-Azië en het grotere Eurazië met elkaar verbindt.

Strategisch gezien is dat natuurlijk de “geopolitieke scharnier waar de NAVO en de Shanghai Cooperation Organization (SCO) elkaar ontmoeten en waar het Belt and Road Initiative (BRI) verbonden is met Turkije en het grondgebied van de EU. In praktische termen weten Rusland en China precies wat er moet gebeuren om economische connectiviteit en “synergetische relaties” over dit enorme spectrum te bevorderen.

De oorlog van de economische corridors warmt op

De versnippering van de wereldeconomie zorgt nu al voor polarisatie tussen de BRICS 10 (die op 1 januari van start gaat onder het Russische voorzitterschap en zonder Argentinië dat flirt met de dollar) en de krimpende G7.

De Russische onderminister van Buitenlandse Zaken Andrey Rudenko – een belangrijke Azië-handlanger – bevestigde in een gesprek met TASS nogmaals dat de belangrijkste drijfveer voor het Groter Eurazië Partnerschap (officieel Russisch beleid) het verbinden van de Euraziatische Economische Unie (EAEU) met BRI is.

Terwijl Rusland een zorgvuldig gekalibreerd evenwicht tussen China en India ontwikkelt, geldt hetzelfde streven voor de ontwikkeling van de INSTC, waarin Rusland-Iran-India de belangrijkste partners zijn en Azerbeidzjan ongetwijfeld ook een cruciale speler zal worden.

Voeg daar de sterk verbeterde Russische banden met Noord-Korea, Mongolië, Pakistan (een BRI- en SCO-lid) en ASEAN (met uitzondering van het verwesterde Singapore) aan toe.

Als het erop aankomt, is BRI goed op dreef. Ik ben net drie weken in Moskou, Astana en Almaty geweest en ik kon van verschillende bronnen bevestigen dat de treinen in alle connectiviteitscorridors tot de nok toe vol zitten; via de Trans-Siberische route, via Astana helemaal naar Minsk en via Almaty naar Oezbekistan.

De programmamanager van de Russische Raad voor Internationale Zaken, Yulia Melnikova, voegt hieraan toe dat “Moskou actiever kan en moet integreren in transitoperaties langs de route China-Mongolië-Rusland” en de harmonisatie van normen tussen de EAEU en China moet versnellen. Om nog maar te zwijgen van de verdere investeringen in de samenwerking tussen Rusland en China in het Noordpoolgebied.

Tijdens een bijeenkomst van de Russische Spoorwegen onthulde president Poetin een ambitieus, grootschalig 10-jarenplan voor de uitbreiding van de infrastructuur met nieuwe spoorwegen en verbeterde verbindingen met Azië – van de Stille Oceaan tot de Noordpool.

De Russische economie heeft zich definitief op Azië gericht en is verantwoordelijk voor 70% van de handelsomzet ondanks de westerse sancties.

Er staat dus van alles op het menu, van de modernisering van de Trans-Siberische Zee en de oprichting van een belangrijk logistiek knooppunt in de Oeral en Siberië tot de verbetering van de haveninfrastructuur in de Azov Zee, de Zwarte Zee en de Kaspische Zee en een snellere INSTC vrachtdoorvoer tussen Moermansk en Mumbai.

Poetin merkte onlangs, opnieuw bijna als bijzaak, op dat de handel via het Suezkanaal niet meer als effectief kan worden beschouwd in vergelijking met de Noordelijke Zeeroute van Rusland. Met een

enkele, scherpe geopolitieke zet heeft de Jemenitische Ansarullah het grafisch gemaakt – voor iedereen te zien.

De Russische ontwikkeling van de Noordelijke Zeeroute verloopt toevallig in totale synergie met het Chinese streven om de Arctische tak van BRI te ontwikkelen. Op het gebied van olie duurt het slechts 35 dagen om Russische olie via de Noordpool naar China te verschepen: 10 dagen minder dan via Suez.

Danila Krylov, onderzoeker bij de afdeling Midden-Oosten en Post-Sovjet-Azië van het Instituut voor Wetenschappelijke Informatie over Sociale Wetenschappen van de Russische Academie van Wetenschappen, biedt een duidelijk inzicht:

“Ik zie het feit dat de Amerikanen betrokken raken bij Jemen als onderdeel van een groot spel [scenario]; er zit meer achter dan alleen een verlangen om de Houthis of Iran te straffen, want het is waarschijnlijker gedreven door een verlangen om de monopolisering van de markt te voorkomen en Chinese exportleveringen aan Europa te belemmeren. De Amerikanen hebben een operationeel Suezkanaal en een corridor tussen India en Europa nodig, terwijl de Chinezen dat niet willen omdat dit twee directe concurrenten zijn.”

Het is niet dat de Chinezen het niet willen: met de Noordelijke Zeeroute in bedrijf hebben ze het niet nodig.

Now freeze!

Kortom: in de voortdurende, steeds breekbaarder wordende [Oorlog van de Economische Corridors](#) ligt het initiatief bij Rusland-China.

Uit wanhoop, en niet meer dan een slachtoffer zonder opties en zonder kop in de oorlog van de economische corridors, nemen de vazallen van de Hegemon's EU hun toevlucht tot het verdraaien van het Follow the Money draaiboek.

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft het bevroren van Russische tegoeden – niet alleen privé, maar ook staatsbezit – door de EU omschreven als pure diefstal. Nu maakt de Russische minister van Financiën Anton Siluanov heel duidelijk dat Moskou symmetrisch zal reageren op het mogelijke gebruik van inkomsten uit deze bevroren Russische tegoeden.

Lavrov parafraserend: jullie confisqueren, wij confisqueren. We confisqueren alles.

De gevolgen zullen catastrofaal zijn – voor de Hegemon. Geen enkel land in het Zuiden, buiten NAVO-stan, zal worden “aangemoedigd” om zijn buitenlandse valuta/reserves in het Westen te parkeren. Dat kan er in een oogwenk toe leiden dat het hele Mondiale Zuiden het door de VS

geleide internationale financiële systeem dumpst en zich aansluit bij een door Rusland en China geleid alternatief.

Het strategische partnerschap tussen Rusland en China, dat met elkaar concurreert, daagt de “op regels gebaseerde internationale orde” nu al op alle fronten rechtstreeks uit – door hun historische invloedssferen te verbeteren en tegelijkertijd actief enorme, onderling verbonden verbindingscorridors te ontwikkelen die deze “orde” omzeilen. Dat sluit een directe Hete Oorlog met de Hegemon zoveel mogelijk uit.

Of om het in termen van de Zijderoute te zeggen: terwijl de oorlogshonden blaffen, liegen en stelen, trekt de Rusland-China karavaan verder.